

noget om Flaaden og ikke noget om Fæstninger. Men hvis det ærede Medlem har læst Betænkningen igennem, og det tør jeg forudsætte, vil han vide, at der er skrevet noget baade om Flaaden og om Fæstninger. For Resten skal jeg sige, at jeg har ikke været 7 Aar om dette. Det ærede Medlem fra Ringkøbing ved maaske, at det er 3 Aar, siden jeg sammen med mine Medforslagsstillere indgav dette Forslag. Men i øvrig mente jeg, at det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke hidtil har haft den Opfattelse, at vi skulde skynde os med Forsvarskommissionens Arbejde. Det forekommer mig bestemt, at jeg husker en Udtalelse af ham, den Gang Forsvarskommissionen blev nedsat, en Udtalelse, der gik ud paa: Men lad os saa haabe, at den ikke bliver altfor hurtigt færdig. Naar det er Forholdet, tror jeg, at det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke i altfor høj Grad skal bebrejde mig noget med Hensyn til Forsvarskommissionens lange Arbejdstid. Jeg har ikke haft Raadighed over, hvornaar Forsvarskommissionen skulde afslutte sit Arbejde. Efter min Mening tror jeg, jeg har Lov at sige, at særlig paa Slutningen arbejdede Forsvarskommissionen meget hurtigere, end jeg egentligt fandt forsvareligt. Jeg skal illustrere dette med at sige, at de Forslag, der foreligge i Betænkningen fra Kommissionen, have aldrig nogen Sinde været satte paa Dagsordenen eller forhandlede i Forsvarskommissionen. Jeg tror derfor, man har set noget fejlagtigt paa Sagen, naar man har opfattet Forsvarskommissionens lange Arbejdstid som et Forsøg paa at faa Partiernes indenfor Kommissionen til at blive enige. Et Arbejde i saa Henseende har i alt Fald ikke været gjort med tilstrækkelig Ihærdighed. Jeg har nærmere opfattet Meningen med, at Forsvarskommissionen sad saa længe, som værende den, at naar nu Forsvarskommissionen havde siddet i en 7—8 Aar eller en 6—7 Aar — det er jo ikke værd at drive det yderligere, end det er i Forvejen — kunde man tænke sig Muligheden af, at man ude omkring i Befolkningen havde glemt de gamle demokratiske Standpunkter, og saa var der Jordbund for en Politik, der lod Hæren sejre i denne Kamp, hvor Hæren stod paa den ene Side og Regeringen og Rigsdagen paa den anden Side.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing var særlig bekymret for, hvor Flaaden skulde ligge, naar nu København blev en aaben By. Jeg skal sige det ærede Medlem fra Ringkøbing, at jeg tænker mig, Flaaden

skal ligge rundt omkring i vore Havne, hvor der er Plads og hvor der er Vand nok. Der har jeg tænkt mig, at Flaaden passende kan ligge, enten der nu ligger nogle Skibe i København, et i Aarhus eller et — ja, i Ringkøbing kunne de jo ingen faa, men saa f. Eks i Middelfart. Det er ikke det, det kommer an paa for mig. Naar vi ikke have nogen Kampflaade længere, tror jeg, at det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke skal ryste for, at København eller en anden By skal blive bombarderet, fordi der ligger et Skib, der tilhører Marinen, i dens Havn. Det er overflødigt at antage dette. Vi gaa i det hele ikke og ryste for den Bombardementsfare, som det ærede Medlem fra Ringkøbing og hans Meningsfæller se overalt. Vi tro, der ikke er nogen som helst Grund dertil. Men jeg forstaar saa godt, hvorfra alle disse Forsøg paa at skræmme Folket komme. Jeg forstaar saa godt, at man mener, at naar man kun taler om Krig i Overmorgen og Bombardement den næste Dag, maa Folk komme til at tro paa, at vi skulde have noget mere Militærvæsen. Jeg tror ikke, Befolkningen er modtagelig for al den Bombardementsfare, jeg tror, der er alt for meget af det her. Det ærede Medlem fra Ringkøbing kom ind paa — jeg havde nær sagt nogle løbske — Fantasier om Flytningen af Flaadens gamle Bygninger, og hvad det vilde koste. Jeg gad vide, om der er nogen som helst i Verden, der tænker paa at bombardere Flaadens gamle Bygninger. Jeg tror virkelig, det ærede Medlem rolig kan lade Flaadens gamle Bygninger ligge, hvor de ligge. Der er ingen, som vil disse gamle Bygninger noget som helst ondt. Den Slags skrækindjagende Historier maa vi hellere gemme til Ammestuen end bruge dem her i Rigsdagen, thi der finde de en bedre Jordbund og mere modtagelige Gemytter end her.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing var ikke fornøjet med det Forsøg, som var gjort i de radikales Forslag med Hensyn til en Udjævning af Kløften mellem Officerer og Underofficerer. Det kunne vi ogsaa forhandle om. Jeg skal ikke være uvillig til at strække mig vidt i saa Henseende. Jeg skal sige, at det, jeg ønsker, er, at vi komme bort fra den Klassedeling, der hidtil har været mellem Hærens og Flaadens Befalingsmænd, at vi faa en Klasse Befalingsmænd med forskellige Grader. Jeg synes, det er umuligt, ganske udemokratisk, at vi have saadant noget her i vort lille Land og hvis det ærede Med-